A TÖRVÉNYSZÉK ÍTÉLETE (első tanács)

2021. szeptember 8.*

„Közszolgálat – Szerződéses alkalmazottak – Személyes adatok hozzáférhetővé tétele – Segítségnyújtás iránti kérelem – A kérelem elutasítása – A sérelmet okozó aktus kibocsátóját megillető hatáskör hiánya – Külső ügyvédi iroda által készített és aláírt aktus – Felelősség – Nem vagyoni kár”

A T-52/19. sz. ügyben,

AH (képviseli: N. de Montigny ügyvéd)

felperesnek

az **Európai Alapítvány az Élet- és Munkakörülmények Javításáért (Eurofound)** (képviselik: F. van Boven és M. Jepsen, meghatalmazotti minőségben, segítőjük: C. Callanan solicitor)

alperes ellen

egyrészt a felperes személyes adatainak hozzáférhetővé tételével kapcsolatos segítségnyújtás iránti és kártérítési kérelemre vonatkozó, külső ügyvédi iroda által készített és aláírt, 2018. március 22-i határozat megsemmisítése, másrészt a felperest a határozat, valamint a személyes adatainak hozzáférhetővé tétele miatt állítólagosan ért nem vagyoni kár megtérítése iránt az EUMSZ 270. cikk alapján benyújtott kérelme tárgyában,

A TÖRVÉNYSZÉK (első tanács),

tagjai: H. Kanninen elnök, N. Półtorak és M. Stancu (előadó) bírák,

hivatalvezető: L. Ramette tanácsos,

tekintettel az eljárás írásbeli szakaszára és a 2020. december 8-i tárgyalásra,

meghozta a következő

* Az eljárás nyelve: francia.

Ítéletet

A jogvita előzményei és a kereset előterjesztését követő tényállás

1 A felperes AH szerződéses alkalmazott az Európai Alapítvány az Élet- és Munkakörülmények Javításáért (Eurofound) nevű szervezetnél.

2 2017. június 13-án a felperes az Európai Unió tisztviselőinek személyzeti szabályzata (a továbbiakban: személyzeti szabályzat) 90. cikkének (1) bekezdése alapján kérelmet nyújtott be a besorolási csoportjának visszaható hatályú átsorolása iránt. Kérelmét a Eurofound 2017. július 11-i határozatával elutasította.

3 2017. szeptember 8-án a felperes a határozattal szemben a személyzeti szabályzat 90. cikkének (2) bekezdése alapján panaszt nyújtott be (a továbbiakban: 2017. szeptember 8-i panasz), amelyet a Eurofound munkaszerződés megkötésére jogosult hatósága 2018. január 8-án elutasított. A felperes ez utóbbi határozattal szemben nem nyújtott be fellebbezést.

A „hrlink” adattár megtalálása

4 2018. január 12-én a felperes felfedezett egy „hrlink” elnevezésű, a Eurofound egyik szerverén található, a személyi állomány számára elérhető adattárat (a továbbiakban: „hrlink” adattár), amely több bizalmas, a Eurofound személyi állományára vonatkozó kimutatást tartalmazott, köztük a 2017. szeptember 8-i panaszra vonatkozó mappát (a továbbiakban: vitatott mappa). Ebben a mappában a nevezett panasz kezelésére vonatkozó dokumentumok szerepeltek, köztük a 2017. szeptember 9-i elektronikus levél, amelyben *[bizalmas]*[1] és *[bizalmas*] egyebek között a 2017. szeptember 8-i panaszban megfogalmazott hamis felperesi állításokra tekintettel a felperessel szemben fegyelmi eljárás megindításának lehetőségét fontolgatta.

5 Felfedezését követően a felperes 2018. január 15-én a vitatott mappához vezető hiperlinket több munkatársnak is elküldte, és kérte őket, hogy ellenőrizzék, hozzáférhetnek-e a mappához. Miután azok ezt visszaigazolták, a felperes ugyanezen a napon levélben jelezte ezt az esetet az európai adatvédelmi biztosnak. Ez utóbbi vizsgálatot indított e tárgyban, amelyet *[bizalmas]* szám alatt vettek nyilvántartásba (a továbbiakban: az európai adatvédelmi biztos első vizsgálata).

6 A *[bizalmas]* szakszervezet 2018. január 30-i elektronikus levelet írt az ügyvezető igazgatónak, amelyben közölte, hogy a Eurofound egyik olyan alkalmazottjára vonatkozó személyes adatokat tettek hozzáférhetővé, aki az említett szakszervezet Eurofoundon belüli végrehajtó bizottságának is a tagja.

A 2018. február 2-i kérelem és a megtámadott határozat

7 2018. február 2-án a felperes ügyvédje útján elektronikus levelet küldött az akkor hivatalban lévő ügyvezető igazgatónak és a humánerőforrás-vezetőnek (a továbbiakban: 2018. február 2-i kérelem), amelynek tárgya egyrészt az arra irányuló segítségnyújtás iránti kérelem volt, hogy a Eurofound folytasson vizsgálatot a hivatali felettesei által elkövetett súlyos kötelezettségszegésekkel kapcsolatban, amelyekre a vitatott mappa tanulmányozása során derült

[1] Kitakart bizalmas adatok.

fény, és amelyek többek között a felperes személyes adatainak hozzáférhetővé tételére, valamint a 2017. szeptember 9-i elektronikus levélben *[bizalmas]* által megfogalmazott állításokra vonatkoztak, másrészt pedig az ezen kötelezettségszegésekkel okozott károk megtérítése címén ideiglenes jelleggel 60 000 euró kifizetésére irányuló, a személyzeti szabályzat 90. cikkének (1) bekezdése szerinti kártérítési kérelem volt.

8 2018. február 14-én egy ír ügyvédi iroda (a továbbiakban: külső ügyvédi iroda) visszaigazolta a Eurofound nevében a 2018. február 2-i kérelem kézhezvételét.

9 2018. március 22-i határozatával (a továbbiakban: megtámadott határozat) a külső ügyvédi iroda közölte a felperessel, hogy a 2018. február 2-i kérelemben szereplő kártérítési kérelmét azzal az indokkal utasították el, hogy nem került sor személyes adatainak szándékos nyilvánosságra hozatalára, következésképpen nem jogosult kártérítésre. A határozatban az ügyvédi iroda azt is kifejtette, hogy elismerik, hogy a „hrlink” adattárat nem tették biztonságossá, és a Eurofound belső vizsgálatot fog indítani ezzel a biztonsági hibával kapcsolatban. Ennek érdekében felhívta a felperest bizonyos kérdések megválaszolására, amelyek arra vonatkoztak, hogy ő maga hogyan férhetett hozzá ehhez az adattárhoz.

10 A megtámadott határozat meghozatalát követően a felperes ügyvédje 2018. április 5-én és május 9-én két elektronikus levelet küldött a külső ügyvédi irodának, amelyekre az 2018. április 26-án és június 1-jén kelt elektronikus levelével válaszolt. Ezen elektronikus levelek a megtámadott határozat tartalmának és hatályának, illetve különösen a fenti 9. pontban említett vizsgálat terjedelmének tisztázására irányultak.

11 2018. június 21-én a felperes a személyzeti szabályzat 90. cikkének (2) bekezdése alapján panaszt nyújtott be a megtámadott határozattal szemben (a továbbiakban: 2018. június 21-i panasz), elsődlegesen azt kérve a Eurofoundtól, hogy semmisítse meg a határozatot, és rendelje el az általa azt megelőzően kért vizsgálatot, hogy elutasították a személyes adatainak hozzáférhetővé tétele miatt benyújtott kártérítési kérelmet, és a személyes adatok közösségi intézmények és szervek által történő feldolgozása tekintetében az egyének védelméről, valamint az ilyen adatok szabad áramlásáról szóló, 2000. december 18-i 45/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2001. L 8., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 13. fejezet, 26. kötet, 102. o.) 49. cikkének megfelelően indítson eljárást a személyes adatainak hozzáférhetővé tételéért felelős személyekkel szemben, másodlagosan pedig azt kérve, hogy fizessen részére az őt ért nem vagyoni kár jogcímén 30 000 euró kártérítést.

12 2018. október 18-i határozatában a külső ügyvédi iroda közölte a felperessel, hogy panaszát elutasították. A határozatot az iroda egyik ügyvédje mint „a Eurofound törvényes meghatalmazottja” írta alá.

A felperes segítségnyújtás iránti kérelme és a „hrlink” adattár biztonsági hibájának felfedezése alapján a Eurofound által tett intézkedések

13 2018. február 2-án kelt két elektronikus levelében a Eurofound egyrészt tájékoztatta a személyzetet a „hrlink” adattár nem biztonságos hozzáférhetőségéről és az ennek kijavítására irányuló intézkedések elfogadásáról, másrészt az európai adatvédelmi biztosnak is jelezte ezt a biztonsági hibát. Ez utóbbi levél alapján az európai adatvédelmi biztos vizsgálatot indított, amelyet *[bizalmas]* szám alatt vettek nyilvántartásba (a továbbiakban: az európai adatvédelmi biztos második vizsgálata).

14 2018. március 28-án a Eurofound adatvédelmi tisztviselője (a továbbiakban: adatvédelmi tisztviselő) elkészítette az első jelentést a „hrlink” adattár biztonsági hibájáról.

15 2018. április 3-i elektronikus levelében az európai adatvédelmi biztos arról tájékoztatta a Eurofoundot, hogy annak ellenére, hogy az adattárhoz való nem biztonságos hozzáférés miatt személyes adatokhoz fértek hozzá, az addig hozott, kijavításra irányuló intézkedések kielégítőek voltak, következésképpen a második vizsgálatot le kell zárni.

16 2018. április 13-i levelében az adatvédelmi tisztviselő azt kérte a felperestől, hogy töltsön ki egy kérdőívet az általa éppen annak érdekében folytatott vizsgálat keretében, hogy jelentést készítsen az európai adatvédelmi biztos és az ügyvezető igazgató számára a „hrlink” adattárhoz való jogosulatlan hozzáféréssel kapcsolatban. A felperes ugyanezen a napon azt válaszolta neki, hogy forduljon az ügyvédjéhez, aki 2018. április 20-án írásban tájékoztatta az adatvédelmi tisztviselőt, és ismertette a vizsgálattal kapcsolatos felperesi álláspontot.

17 2018. május 24-i elektronikus levelében az adatvédelmi tisztviselő tájékoztatta az európai adatvédelmi biztost a „hrlink” adattárhoz való jogosulatlan hozzáférésre vonatkozó belső vizsgálattal kapcsolatos fejleményekről. Ezen elektronikus levelet követően 2018. december 14-én az európai adatvédelmi biztos ismételten értesítette a Eurofoundot a második vizsgálatának lezárására irányuló szándékáról.

18 2018. július 4-i elektronikus levelében az európai adatvédelmi biztos levelet írt az ügyvezető igazgatónak mint a Eurofound személyesadat-kezelőjének, hogy tájékoztassa őt a felperes által az európai adatvédelmi biztoshoz intézett panaszról, és megkérdezte tőle, hogy tesz-e észrevételeket az első vizsgálata keretében megfogalmazott felperesi állításokkal kapcsolatban. Az említett igazgató 2018. augusztus 1-jén válaszolt erre az elektronikus levélre.

19 2018. október 18-i elektronikus levelében az adatvédelmi tisztviselő arról tájékoztatta az európai adatvédelmi biztost, hogy a Eurofound informatikai szakvéleményt kért a „hrlink” adattár biztonsági hibájával kapcsolatban egy külső vállalkozástól, amelynek végleges jelentése megerősítette, hogy az adattár legalább 2014 óta hozzáférhető, és a biztonsági paraméterek tekintetében nem került sor szándékos, a vitatott mappa hozzáférhetővé tételére irányuló módosításra.

20 2019. június 21-i elektronikus levelében az ügyvezető igazgató levelet írt az európai adatvédelmi biztosnak, tájékoztatva őt a felperes mappájával kapcsolatos legutóbbi fejleményekről, valamint a jelen ügyben a Törvényszék előtt folyamatban lévő keresetről. 2019. július 3-án az európai adatvédelmi biztos azt válaszolta a Eurofoundnak, hogy első vizsgálatát a jelen eljárást befejező határozat meghozataláig felfüggeszti. 2019. július 31-én hasonló tartalmú elektronikus levelet küldtek a felperesnek.

Az eljárás és a felek kérelmei

21 A Törvényszék Hivatalához 2019. január 28-án benyújtott keresetlevelével a felperes előterjesztette a jelen keresetet. Ugyanezen a napon benyújtott külön beadványában a felperes a Törvényszék eljárási szabályzata 66. cikkének megfelelően névtelenséget kért, amelyet a Törvényszék 2019. március 11-én engedélyezett számára.

22 Az EASA 2019. április 26-án nyújtotta be ellenkérelmét. Ugyanezen a napon benyújtott külön beadványában a Eurofound az eljárási szabályzat 66. cikkének megfelelően kérelmet nyújtott be a keresetlevélben szereplő bizonyos adatoknak a nyilvánosság számára hozzáférhető dokumentumokból való kihagyása iránt.

23 A felperes 2019. július 10-én nyújtotta be válaszát, amely pervezető intézkedések iránti kérelmet is tartalmazott. Ugyanezen a napon benyújtott külön beadványában a válaszban szereplő bizonyos adatoknak a nyilvánosság számára hozzáférhető dokumentumokból történő kihagyását kérte.

24 2019. augusztus 12-én a felperes bizonyítási indítványt nyújtott be a Törvényszék Hivatalához. 2019. augusztus 20-i levelében a Törvényszék felhívta a Eurofoundot, hogy viszonválasz keretében nyújtsa be a bizonyítási indítványra vonatkozó észrevételeit.

25 A Eurofound 2019. szeptember 18-án benyújtotta viszonválaszát. Ugyanezen a napon benyújtott külön beadványában megismételte azon kérelmét, hogy a jelen üggyel kapcsolatos valamennyi dokumentum tekintetében – ideértve a választ és a viszonválaszt is – bizonyos adatokat hagyjanak ki a nyilvánosság számára hozzáférhető dokumentumokból.

26 2019. szeptember 20-án a felperes elsődlegesen, az eljárási szabályzat 68. cikke alapján azt kérte, hogy a Törvényszék egyesítse a jelen ügyet a T-630/19. sz. AH kontra Eurofound üggyel, másodlagosan pedig – amennyiben az egyesítésnek nem ad helyt – függessze fel a T-630/19. sz. ügy elbírálását. A Eurofound 2019. október 29-én benyújtotta a kérelemre vonatkozó észrevételeit.

27 2019. október 17-én a Törvényszék elnöke a megfelelő igazságszolgáltatás érdekében, indokolással ellátott határozattal és az érintett bírákkal folytatott konzultációt követően az eljárási szabályzat 27. cikkének (3) bekezdése alapján a Törvényszék első tanácsán belül új előadó bírót jelölt ki.

28 2019. november 20-án a Törvényszék Hivatala tájékoztatta a feleket, hogy az eljárás írásbeli szakasza lezárult, és az első tanács elnöke úgy határozott, hogy az eljárás e szakaszában nem egyesíti a jelen ügyet a T-630/19. sz. üggyel.

29 2019. december 2-i levelében a felperes az eljárási szabályzat 106. cikkének (2) bekezdése alapján indokolással ellátott kérelmet nyújtott be az eljárás szóbeli szakasza keretében történő meghallgatása iránt.

30 2020. január 13-án a felperes újabb bizonyítási indítványt nyújtott be, amelyre vonatkozóan a Eurofound 2020. február 7-én benyújtotta észrevételeit.

31 2020. október 1-jei határozatával a Törvényszék a jelen ügyet az eljárás szóbeli szakaszának lefolytatása céljából egyesítette a T-630/19. sz. AH kontra Eurofound üggyel.

32 Ugyanezen a napon a Törvényszék megnyitotta az eljárás szóbeli szakaszát, és úgy határozott, hogy az eljárási szabályzat 89. cikkében előírt pervezető intézkedések keretében írásban megválaszolandó kérdéseket intéz a felekhez. A felek a kérdésekre a kitűzött határidőn belül válaszoltak.

33 2020. november 13-án a Törvényszék első tanácsa az eljárási szabályzat 89. cikke alapján úgy határozott, hogy újabb, írásban megválaszolandó kérdéseket intéz a Eurofoundhoz, amelyekre az az előírt határidőn belül válaszolt.

34 2020. november 25-én a Eurofound bizonyítási indítványt nyújtott be. 2020. november 30-án a Törvényszék felhívta a felperest, hogy a tárgyaláson szóban adja elő a bizonyítási indítványra vonatkozó észrevételeit.

35 2020. december 1-jén a Eurofound a szóbeli szakasz tekintetében a nyelvhasználati szabályoktól való eltérés iránti kérelmet nyújtott be annak érdekében, hogy angol nyelven nyilatkozhasson. 2020. december 3-án a Törvényszék első tanácsának elnöke úgy határozott, hogy nem ad helyt a Eurofound azon kérelmének, hogy a tárgyaláson angol nyelven nyilatkozzon, mivel ilyen eltérés iránti kérelmet az eljárási szabályzat 1. cikke (2) bekezdésének f) pontja és 45. cikke (1) bekezdésének c) pontja értelmében európai uniós szervek vagy hivatalok nem terjeszthetnek elő.

36 A Törvényszék a 2020. december 8-i tárgyaláson meghallgatta a felek szóbeli előadásait és az általa feltett szóbeli kérdésekre adott válaszaikat.

37 Keresetlevelében a felperes a lényegében azt kéri, hogy a Törvényszék:

– semmisítse meg a megtámadott határozatot;

– kötelezze a Eurofoundot arra, hogy a személyes adatainak hozzáférhetővé tétele és a 2018. február 2-i kérelem elutasítása miatt őt ért nem vagyoni kár megtérítése címén fizessen részére 30 000 eurót;

– kötelezze a Eurofoundot a költségek viselésére.

38 A Eurofound az ellenkérelemben azt kéri, hogy a Törvényszék:

– utasítsa el a megsemmisítés és kártérítés iránti keresetet mint elfogadhatatlant és megalapozatlant;

– kötelezze a felperest az összes költség viselésére.

39 Válaszában a felperes lényegében azt kéri, hogy a Törvényszék:

– adjon helyt a dokumentumok benyújtására irányuló kérelmének, és hívja fel a Eurofoundot, hogy a képviselői részére a pert megelőző eljárás és a peres eljárás bármely szakaszában adott valamennyi meghatalmazást nyújtsa be;

– semmisítse meg a megtámadott határozatot;

– kötelezze a Eurofoundot 200 000 euróra becsült összegű kártérítés, valamint az ítélet kihirdetésének napjától kezdődően az Európai Központi Bank (EKB) által meghatározott kamatlábbal számított késedelmi kamatok megfizetésére;

– kötelezze a Eurofoundot a költségek viselésére.

40 A viszonválaszban a Eurofound azt kéri, hogy a Törvényszék:

– mint elfogadhatatlant vagy legalábbis mint megalapozatlant utasítsa el a képviselőinek meghatalmazására vonatkozóan a válaszban megfogalmazott, dokumentumok benyújtására irányuló valamennyi kérelmet;

– kizárólag a keresetlevélben előterjesztett kérelmeket vizsgálja meg és bírálja el az ellenkérelemben foglaltaknak megfelelően, továbbá utasítsa el az újabb kártérítési kérelmeket, valamint az ezek alátámasztására első alkalommal a válaszban előterjesztett, az európai adatvédelmi biztoshoz intézett 2018. augusztus 1-jei levelére, valamint a válasz 9., 10. és 13. mellékletében bemutatott dokumentumokra vonatkozó jogalapokat és bizonyítékokat;

– a felperest kötelezze a költségek viselésére.

A jogkérdésről

A megsemmisítés iránti kérelemről

41 A megsemmisítés iránti kérelem alátámasztása érdekében a felperes hét jogalapra hivatkozik, amelyek közül az első jogalapot a sérelmet okozó aktus kibocsátója hatáskörének hiányára alapítja; a második jogalapot a segítségnyújtási kötelezettség megsértésére, valamint kártérítési kérelmének idő előtti elutasítására; a harmadik jogalapot az adminisztráció álláspontjának ellentmondásos jellegére, valamint az indokolási kötelezettség és a meghallgatáshoz való jog megsértésére; a negyedik jogalapot a személyzeti szabályzat 26. cikkének és a személyes adatok védelméhez való jogra vonatkozóan alkalmazandó rendelkezések megsértésére; az ötödik jogalapot összeférhetetlenségre, valamint az adminisztráció objektivitására, pártatlanságára és függetlenségére vonatkozó kötelezettség megsértésére; a hatodik jogalapot hatáskörrel való visszaélésre; a hetedik jogalapot pedig a személyzeti szabályzat 17. cikkének és a szakszervezeti tevékenységekkel kapcsolatos titoktartás megsértésére.

42 A kártérítési kérelmét elutasító, megtámadott határozatot illetően a felperes második jogalapjával többek között arra hivatkozik, hogy a kártérítési kérelem elutasítása idő előtti volt. Márpedig az állandó ítélkezési gyakorlat szerint az intézménynek a kártérítési kérelmet elutasító határozata szerves részét képezi a Törvényszékhez benyújtott, felelősség megállapítása iránti keresetet megelőző közigazgatási eljárásnak, következésképpen az ilyen határozat megsemmisítése iránti kereseti kérelem a kártérítés iránti kereseti kérelemhez képest nem vizsgálható önállóan (lásd ebben az értelemben: 2019. május 6-i Mauritsch kontra INEA ítélet, T-271/18, nem tették közzé, EU:T:2019:286, 26. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat). A jelen ügyben, mivel a felperes kártérítési kérelmet terjesztett elő, amely többek között azon nem vagyoni kár megtérítésére irányul, amely őt a személyes adatainak hozzáférhetővé tétele miatt állítólag érte (lásd az alábbi 82. pontot), nem szükséges külön határozni a kártérítési kérelem elutasításával szembeni, megsemmisítésre irányuló kereseti kérelemről.

A megsemmisítés iránti kérelem elfogadhatóságáról

43 A Eurofound – anélkül, hogy formálisan a megsemmisítés iránti kérelem elfogadhatatlanságára hivatkozna – úgy érvel, hogy a megsemmisítés iránti kérelem elfogadhatatlan, mivel a felperesnek nem fűződik egyértelmű, tényleges és fennálló érdeke az eljáráshoz, mivel a Eurofound nem

tagadta meg a felperes személyes adatainak hozzáférhetővé tételére vonatkozó vizsgálat lefolytatását, és ezzel kapcsolatban mindig együttműködött az európai adatvédelmi biztossal. A felperes vitatja ezeket az érveket, és lényegében azt válaszolja, hogy a Eurofound által végzett vizsgálatnak nem az volt a célja, hogy válaszoljon a 2018. február 2-i kérelmekre, azaz hogy azonosítsa a személyes adatok hozzáférhetővé tételének jogcímét és az ezért felelős személyeket.

44 Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint a természetes vagy jogi személy által megsemmisítés iránt indított kereset csupán abban az esetben elfogadható, ha a felperesnek érdeke fűződik a megtámadott jogi aktus megsemmisítéséhez. Az ilyen érdek előfeltétele, hogy a kereset az eredményének köszönhetően előnnyel járjon az eljárást indító fél számára. Ez az előny kötődhet az érintett anyagi érdekeihez, erkölcsi érdekeihez és jövőbeli kilátásaihoz is (lásd: 2009. október 20-i Lebard kontra Bizottság végzés, T-89/06, nem tették közzé, EU:T:2009:408, 35. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

45 A jelen ügyben a felperes vitatja az arra irányuló, segítségnyújtás iránti kérelmének elutasítását, hogy külső felügyelet mellett közigazgatási vizsgálatot folytassanak le a személyes adatainak harmadik személyek részére, előzetes beleegyezése nélkül történt állítólagosan jogellenes hozzáférhetővé tételével és a hozzáférhetővé tételért felelős személyek kilétének megállapításával kapcsolatban. Márpedig ez a megállapítás elegendő annak kimondásához, hogy a jelen kereset alkalmas arra, hogy a felperes számára előnnyel járjon, mivel a megtámadott határozat megsemmisítése ilyen vizsgálat lefolytatására ösztönözheti a Eurofoundot.

46 A fentiekből az következik, hogy a felperes megsemmisítés iránti kérelmét elfogadhatónak kell tekinteni.

A megsemmisítés iránti kérelem megalapozottságáról

– *A sérelmet okozó aktus kibocsátója hatáskörének hiányára alapított, első jogalapról*

47 Első jogalapjával a felperes arra hivatkozik, hogy a megtámadott határozatot, valamint a panaszt elutasító határozatot hatáskör hiányában hozták meg, mivel azokat a személyzeti szabályzat értelmében vett hatóságnak nem tekinthető, külső ügyvédi iroda fogadta el.

48 A Eurofound azt kéri, hogy a Törvényszék ezt a jogalapot – mivel arra a pert megelőző eljárásban nem hivatkoztak – mint elfogadhatatlant, de legalábbis mint megalapozatlant utasítsa el. Egyrészt a megtámadott határozatot a külső ügyvédi iroda a Eurofound képviselőjeként, a Eurofound utasításai alapján fogalmazta meg és írta alá. E tekintetben a Eurofound pontosítja, hogy a munkaszerződés megkötésére jogosult hatóságot megillető hatáskörök a pert megelőző eljárás során végig az ügyvezető igazgató kizárólagos hatáskörében maradtak, és azokat nem ruházták át a külső ügyvédi irodára. Másrészt az ír jog úgy rendelkezik, hogy külső ügyvédi iroda aláírhatja a közigazgatási hatóság által hozott határozatot. Harmadrészt azt a döntést, hogy külső ügyvédi iroda segítségét veszik igénybe, azért kellett meghozni, mert maga a felperes is jogi tanácsadó segítségét kérte. Negyedrészt a munkaszerződés megkötésére jogosult hatóság határozataira semmilyen alaki feltétel nem vonatkozik, mivel maguknak a tisztviselőknek, illetve alkalmazottaknak sem kell ilyen feltételeket tiszteletben tartaniuk.

49 Anélkül, hogy meg kellene vizsgálni, hogy a 2018. június 21-i panasz lényegében tartalmaz-e olyan kifogást, amely a jelen jogalaphoz kapcsolódhat, emlékeztetni kell arra, hogy a sérelmet okozó aktus kibocsátóját megillető hatáskör hiányára alapított jogalap imperatív jogalap, amelyet adott

esetben a Törvényszéknek hivatalból kell figyelembe vennie (lásd ebben az értelemben: 2017. november 17-i Teeäär kontra EKB ítélet, T-555/16, nem tették közzé, EU:T:2017:817, 36. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

50 Az említett jogalapot tehát érdemben meg kell vizsgálni.

51 Meg kell állapítani, hogy először is a külső ügyvédi iroda meghatalmazást kapott a megtámadott határozat elkészítésére és aláírására. Ezzel szemben a Törvényszékhez benyújtott iratokból – a felperes állításával ellentétben – nem állapítható meg, hogy az ügyvédi iroda ne a Eurofound utasításai alapján járt volna el. Egyrészt ugyanis nem vitatott, hogy az ügyvédi iroda mindig is feltüntette, hogy a Eurofound nevében és javára jár el. Másrészt a Eurofound által a Törvényszékhez benyújtott, a külső ügyvédi irodával a pert megelőző szakaszban folytatott levélváltásra vonatkozó tényállási háttér tanúsága szerint az ügyvédi iroda a beadványait illetően egyeztetett a Eurofounddal.

52 Másodszor, a Eurofound az általa a külső ügyvédi irodának a megtámadott határozat elkészítésére és aláírására adott meghatalmazást illetően lényegében arra hivatkozik, hogy az ügyvédi iroda aláírási meghatalmazással rendelkezett, ez a meghatalmazás pedig jogszerű volt.

53 E tekintetben, függetlenül attól, hogy milyen jellegű meghatalmazást kapott a külső ügyvédi iroda a megtámadott határozat elkészítésére és aláírására, mindenekelőtt rá kell mutatni arra, hogy a Bíróság a hatáskörátruházást illetően pontosította, hogy az uniós intézmények vagy szerveknek jogában áll, hogy saját szervezetükön belül döntéshozatali szerveik részére szervezési és hatáskör-átruházási intézkedéseket határozzanak meg, különösen saját személyi állományuk irányítása terén (lásd ebben az értelemben: 2005. május 26-i Tralli kontra EKB ítélet, C-301/02 P, EU:C:2005:306, 41–43. pont).

54 Ezt követően emlékeztetni kell arra, hogy a személyzeti szabályzat 2. cikke úgy rendelkezik, hogy „minden intézmény meghatározza, hogy szervezetén belül ki gyakorolja a[…] személyzeti szabályzat által a kinevezésre jogosult hatóságra ruházott hatáskört”, és „[e]gy vagy több intézmény azonban ezek bármelyikét vagy egy intézményközi testületet is megbízhat a kinevezésre jogosult hatóságra ruházott, a tisztviselők kinevezésére, előléptetésére vagy áthelyezésére vonatkozó döntéseken kívüli hatáskörök némelyikének vagy mindegyikének gyakorlásával”. Az illetékes hatóságot így tehát az említett intézmény „szervezetén belül” kell meghatározni, így ezek a hatáskörök főszabály szerint csak egy vagy több, az intézménytől függő személyre ruházhatók át. A személyzeti szabályzat által engedélyezett egyetlen kivétel arra az esetre vonatkozik, amikor egy vagy több intézmény úgy dönt, hogy maguk közül az egyik intézményre vagy egy intézményközi testületre ruházza az említett hatásköröket, amelyek azonban semmi esetre sem terjedhetnek ki a tisztviselők kinevezésére, előléptetésére vagy áthelyezésére vonatkozó döntésekre.

55 Ezenkívül az aláírási meghatalmazás az uniós adminisztráció szervezeti egységeinek belső szervezésére vonatkozó intézkedésnek és az Unió hatáskörgyakorlása szokásos eszközének minősül. Ebből következik, hogy aláírási meghatalmazással főszabály szerint kizárólag alkalmazottak és tisztviselők lehetnek jogosultak arra, hogy az adminisztráció nevében és felügyelete alatt világosan meghatározott irányítási vagy igazgatási intézkedéseket hozzanak (lásd ebben az értelemben: 1994. december 6-i Lisrestal és társai kontra Bizottság ítélet, T-450/93, EU:T:1994:290, 34. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

56 Végül a jelen ügyben szereplőhöz hasonló meghatalmazás jogszerűségét a személyzeti szabályzat 90. és 91. cikkében előírt pert megelőző eljárás céljára tekintettel kell értékelni. Ez utóbbi cél pedig arra irányul, hogy az intézmény és a tisztviselője, illetve alkalmazottja között párbeszéd alakuljon ki a munkaviszonyból esetlegesen felmerülő problémákról, és ezáltal lehetőséget biztosítsanak számukra arra, hogy egyezség útján rendezzék a jogvitát (lásd: 2019. március 12-i TK kontra Parlament ítélet, T-446/17, nem tették közzé, EU:T:2019:151, 44. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat). Következésképpen a pert megelőző szakaszhoz szükséges nyitottság és párbeszéd fenntartása érdekében az intézménynek ezen eljárás egésze alatt a tisztviselő, illetve alkalmazott többletjogosultságokkal rendelkező tárgyalópartnerének kell maradnia.

57 A jelen ügyben a fent hivatkozott elvekre tekintettel meg kell állapítani, hogy bár a Eurofound a személyzeti szabályzat hatálya alá tartozó pert megelőző eljárás keretében igénybe vehette a külső ügyvédi iroda általi tanácsadást, ez a lehetőség azonban nem terjedhet ki arra, hogy a megtámadott határozat elkészítésével és aláírásával az említett ügyvédi irodához hasonló külső magánjogi jogalanyt hatalmazzon meg.

58 E tekintetben meg kell állapítani, hogy az egyetlen tárgyalópartner, akivel a felperes a pert megelőző eljárás teljes időtartama alatt levélváltást folytatott, a külső ügyvédi iroda volt, és nem a Eurofound. Így tehát az ügyvédi irodának a pert megelőző szakaszban játszott döntő szerepe megakadályozta, hogy a Eurofound és a felperes között zavartalan párbeszéd alakuljon ki a munkaviszonyból esetlegesen felmerülő problémákról, és ezáltal lehetőségük legyen egyezség útján rendezni a jogvitát. Ezt a körülményt egyébként a Eurofound is megerősítette a tárgyaláson, amikor azt állította, hogy azt a döntését, hogy külső ügyvédi irodával képviselteti magát, a 2018. február 2-án benyújtott kártérítési kérelem „peres” jellegét is figyelembe véve hozta meg.

59 Harmadszor emlékeztetni kell arra, hogy a közigazgatási eljárásra a hatósági tevékenységre vonatkozó szabályok és elvek irányadók. Így különösen a megfelelő ügyintézés elve megköveteli, hogy az intézményeken belül a hatáskörök és az aláírási jogkörök megosztását világosan meghatározzák és ismertessék (lásd ebben az értelemben: 2017. november 17-i Teeäär kontra EKB ítélet, T-555/16, nem tették közzé, EU:T:2017:817, 53. pont; 2019. december 19-i XG kontra Bizottság ítélet, T-504/18, EU:T:2019:883, 87. pont). A jogbiztonság elvének tiszteletben tartása ugyanis, amelynek alapján a hatóság által elfogadott jogi aktus mindaddig nem alkalmazható valamely jogalannyal szemben, amíg nem teszik lehetővé számára annak megismerését, megköveteli – bár ez nincs kifejezetten rendelkezésbe foglalva –, hogy a kinevezésre jogosult hatóságnak a személyzeti szabályzaton alapuló hatáskörei gyakorlásáról és a munkaszerződés megkötésére jogosult hatóságnak az egyéb alkalmazottakra vonatkozó alkalmazási feltételeken alapuló hatáskörei gyakorlásáról szóló határozatokat megfelelően, az adminisztráció által meghatározandó szabályok és alakiságok szerint közzétegyék (lásd: 2009. november 30-i Wenig kontra Bizottság ítélet, F-80/08, EU:F:2009:160, 90. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

60 Márpedig a jelen ügyben meg kell állapítani, hogy még ha abból is indulunk ki, hogy a Eurofound jogosult volt meghatalmazni a külső ügyvédi irodát a megtámadott határozat elkészítésével és aláírásával, az ügy iratai alapján nem bizonyított, hogy ezt a meghatalmazást világosan meghatározták és ismertették volna.

61 E megfontolásokra tekintettel meg kell állapítani, hogy a megtámadott határozat jogellenes, mivel külső ügyvédi iroda készítette és írta alá.

62 Ezt a megállapítást a Eurofound által felhozott egyéb érvek sem cáfolják.

63 Egyrészt emlékeztetni kell arra, hogy a személyzeti szabályzat 24. cikkén alapuló segítségnyújtás iránti kérelem és a tisztviselő által a személyzeti szabályzat 90. cikkének (1) bekezdése alapján benyújtott kártérítési kérelem elutasítására hatáskörrel rendelkező hatóság meghatározását illetően a Eurofoundra nem vonatkozik az ír jog. A 2005. június 24-i 1111/2005/EK tanácsi rendelettel (HL 2005. L 184., 1. o.) módosított, az Európai Alapítvány az Élet- és Munkakörülmények Javításáért létrehozásáról szóló, 1975. május 26-i 1365/75/EGK tanácsi rendelet (HL 1975. L 139., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 5. fejezet, 1. kötet, 181. o.) utolsó preambulumbekezdésének és 17. cikkének együttes értelmezéséből ugyanis az következik, hogy egyrészt a Eurofound létrehozására az Unió keretén belül kerül sor, és az uniós joggal összhangban fog működni, másrészt a 2005. augusztus 4-ét követően felvett személyi állományára a személyzeti szabályzat rendelkezései vonatkoznak. Így, még ha a külső ügyvédi iroda nemzeti joga alapján jogosult is lehet egy közigazgatási szerv által hozott határozat elkészítésére és aláírására, ez a szabály akkor sem alkalmazható a személyzeti szabályzat alapján hozott határozatokra.

64 Másrészt a Eurofound nem állíthatja megalapozottan, hogy azért, mert a felperest ügyvéd segítette, neki is külső ügyvédi iroda szolgáltatásait kellett igénybe vennie.

65 E tekintetben elegendő emlékeztetni arra, hogy az állandó ítélkezési gyakorlat szerint nem lehet megtiltani az érdekelteknek, hogy a pert megelőző szakaszban ügyvédi tanácsadást vegyenek igénybe (lásd ebben az értelemben: 1991. november 5-i Parlament kontra Virgili-Schettini ítélet, C-348/90 P, EU:C:1991:413, 5. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat). Ez az elv azzal magyarázható, hogy míg a tisztviselőknél, illetve alkalmazottaknál nagyobb erőforrásokkal rendelkező intézménynek saját jogi szolgálata lehet, és meghatalmazottak segítségét vagy tanácsadását veheti igénybe, addig a jogi ismeretekkel nem feltétlenül rendelkező tisztviselőnek, illetve alkalmazottnak jogában áll külső jogi tanácsadó szolgálatait igénybe venni. Másfelől mindenesetre meg kell állapítani, hogy a Eurofound – amint azt a pervezető intézkedésekre adott válaszaiban kifejtette – nem volt köteles külső ügyvédi iroda segítségét igénybe venni, mivel szolgálati szintű megállapodást kötött az Európai Bizottság Emberi Erőforrások Igazgatóságával a közigazgatási panaszok kezelésére.

66 Harmadrészt a Eurofound – többek között az 1991. november 5-i Parlament kontra Virgili-Schettini ítéletre (C-348/90 P, EU:C:1991:413) támaszkodva – tévesen állítja, hogy a munkaszerződés megkötésére jogosult hatóság határozataira nem vonatkoznak különleges alaki feltételek, és ezért azokat külső ügyvédi iroda készítheti és írhatja alá.

67 Ez az ítélet valójában azt az 1978. március 9-i Herpels kontra Bizottság ítéletben (54/77, EU:C:1978:45) kimondott esetjogi jogelvet ismétli meg, amely szerint a tisztviselő által a személyzeti szabályzat 90. cikke értelmében benyújtott kérelmekre nem vonatkoznak alaki feltételek, mivel a tartalmukat az adminisztrációnak azzal a gondossággal kell értelmeznie és megértenie, amely egy jól ellátott nagy szervezettől a jogalanyaival, köztük a személyi állománya tagjaival szemben elvárható. Márpedig – ellentétben azzal, amit a Eurofound állít – a formai feltételekre vonatkozó rugalmasság kizárólag a tisztviselők vagy alkalmazottak kérelmeire alkalmazható, akik ilyen kérelmet akár ügyvéd közreműködése nélkül is benyújthatnak, nem pedig az intézmény által a kérelem alapján meghozandó alakszerű határozatra, amelynek szövegezése és aláírása – amint az a fenti 57. pontból is kitűnik – nem ruházható át külső magánjogi jogalanyra.

68 A fentiekből az következik, hogy a megtámadott határozatot hatáskör hiányában hozták meg, amellyel – tekintettel különösen a fenti 58. és 60. pontban szereplő megfontolásokra – megsértették a személyzeti igazgatással kapcsolatos megfelelő ügyintézés szabályait. A határozatot emiatt meg kell semmisíteni (lásd ebben az értelemben: 2017. november 17-i Teeäär kontra EKB ítélet, T-555/16, nem tették közzé, EU:T:2017:817, 52. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

69 A megfelelő igazságszolgáltatás biztosítása érdekében mindazonáltal a felperes által hivatkozott második jogalapot is meg kell vizsgálni.

– *A segítségnyújtási kötelezettség megsértésére alapított, második jogalapról*

70 A felperes lényegében arra hivatkozik, hogy a Eurofound megsértette a segítségnyújtási kötelezettséget azáltal, hogy a kártérítési kérelmet idő előtt elutasította és nem folytatta le az általa 2018. február 2-án kért vizsgálatot. Ennek a vizsgálatnak a felperes szerint az lett volna a célja, hogy tisztázza a biztonsági hibát, vagyis hogy megállapítsa, kik a hibáért felelős személyek, kik tekintettek bele a vitatott mappába és milyen okból, és ezáltal igazolhatóvá tenni számára az általa megtéríttetni kívánt kárt.

71 A Eurofound vitatja ezeket az érveket. Először is azt válaszolja, hogy a kártérítési kérelem elutasítása nem volt idő előtti, mivel a kérelem benyújtásakor rendelkezésére álltak a határozat meghozatalához szükséges releváns információk, és a felperesnek vagy vissza kellett volna vonnia a kártérítési kérelmét, vagy pedig meg kellett volna várnia a zaklatás tárgyában és az európai adatvédelmi biztos előtt folytatott igazgatási vizsgálat eredményét, és ezt követően – ha valamelyik vizsgálat eredménye ezt indokolja – kártérítési kérelmet benyújtania. Másodszor azt állítja, hogy nem köteles vizsgálatot lefolytatni annak érdekében, hogy lehetővé tegye a felperes számára a neki járó kártérítés megítélését, sem pedig arra, hogy az ilyen kérelem alátámasztásához szükséges bizonyítékokat a felperes rendelkezésére bocsássa.

72 Mindenekelőtt emlékeztetni kell arra, hogy a személyzeti szabályzat 24. cikkében felsorolt cselekmények pusztán példálózó jellegű – többek között a tisztviselő beosztása vagy feladatainak ellátása miatti fenyegetésre, becsületsértésre, rágalmazásra, illetve személye vagy vagyona elleni támadásra vonatkozó – felsorolásából kitűnik, hogy a segítségnyújtási kötelezettség célja kizárólag az uniós tisztviselők és alkalmazottak védelme a harmadik személyek vagy más uniós tisztviselők, illetve alkalmazottak részéről érkező, a szolgálat rendjével vagy zavartalanságával összeegyeztethetetlen, indokolatlan támadásokkal szemben. A Törvényszék ítélkezési gyakorlata e tekintetben pontosítja, hogy a segítségnyújtási kötelezettség csak olyan cselekményekkel szemben áll fenn, amelyeket észszerűen a tisztviselői jogok fenyegetéseként lehet értékelni (lásd: 2016. szeptember 9-i De Esteban Alonso kontra Bizottság ítélet, T-557/15 P, nem tették közzé, EU:T:2016:456, 41. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

73 A személyzeti szabályzat 24. cikkében foglalt rendelkezésekből következő segítségnyújtási kötelezettség alapján az adminisztráció a szolgálat ellátásának rendjével és nyugalmával összeegyeztethetetlen incidens esetén köteles a kellő eréllyel beavatkozni, és az eset körülményei által megkövetelt gyorsasággal és gondoskodással reagálni a tényállás megállapítása érdekében, a tényállás ismeretében pedig köteles levonni a megfelelő következtetéseket. Ehhez elegendő, ha az intézménye védelmét igénylő tisztviselő bizonyítékkezdeménnyel szolgál azon támadások valódiságáról, amelyek őt állítása szerint érték. Ilyen körülmények esetén a szóban forgó intézmény feladata a megfelelő intézkedések meghozatala, így különösen a panasz alapjául szolgáló tényeknek a panaszossal folytatott együttműködésben történő megállapítására irányuló

vizsgálat lefolytatása (lásd: 2016. szeptember 9-i De Esteban Alonso kontra Bizottság ítélet, T-557/15 P, nem tették közzé, EU:T:2016:456, 40. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

74 Ezen ítélkezési gyakorlat fényében kell megvizsgálni, hogy a Eurofound eleget tett-e segítségnyújtási kötelezettségének a felperes által benyújtott, a személyes adatainak tisztviselői jogokat sértő aktusnak tekinthető hozzáférhetővé tételének bejelentésére irányuló kérelem nyomán.

75 Előzetesen meg kell állapítani, hogy a felperes segítségnyújtás iránti kérelmét követően a Eurofound több intézkedést is tett a biztonsági hibával kapcsolatban. Először is kijavította a hibát és tájékoztatta személyi állományának tagjait az incidensről; másodszor haladéktalanul jelezte az említett hibát az európai adatvédelmi biztosnak, akivel folyamatosan kapcsolatban maradt az európai adatvédelmi biztos által folytatott második vizsgálat során; harmadszor segítséget kért más ügynökségektől, többek között az Európai Unió Büntető Igazságügyi Együttműködési Ügynökségétől (Eurojust) és a Bűnüldözési Együttműködés Európai Uniós Ügynökségétől (Europol) a biztonsági hibához kapcsolódó műszaki szempontok elemzése érdekében; negyedszer informatikai szakvéleményt készíttetett egy külső vállalkozással; ötödször átfogóan felülvizsgálta az információs technológia – ezen belül a személyesadat-védelem – területén érvényben lévő módszereket és eljárásokat.

76 Mindazonáltal a Törvényszék rámutat arra, hogy annak ellenére, hogy erőfeszítéseket tettek a „hrlink” adattár biztonsági hibája által kiváltott hatások megszüntetésére irányuló intézkedések elfogadására, nem végeztek szoros értelemben vett közigazgatási vizsgálatot annak ellenőrzésére, hogy magának a felperesnek ténylegesen hozzáférhetővé váltak-e személyes adatai a hiba következtében, különösen a 45/2001 rendeletből (jelenleg a természetes személyeknek a személyes adatok uniós intézmények, szervek, hivatalok és ügynökségek általi kezelése tekintetében való védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 45/2001 rendelet és az 1247/2002/EK határozat hatályon kívül helyezéséről szóló, 2018. október 23-i európai parlamenti és tanácsi rendelet [HL 2018. L 295., 39. o.; helyesbítés: HL 2019. L 290., 42. o.]) eredő kötelezettségekre tekintettel.

77 A Eurofound a pert megelőző eljárásban és a Törvényszék előtti eljárás során is mindvégig azt állította, hogy a felperes nem bizonyította jogilag megkövetelt módon sem azt, hogy személyes adatainak hozzáférhetővé tétele szándékos volt, sem pedig azt, hogy az adatok hozzáférhetővé tételéből eredően kárt szenvedett volna. Ezenkívül, mivel a biztonsági hiba technikai jellegű volt, és úgy tűnt, hogy az európai adatvédelmi biztos is elégedett a Eurofound által hozott intézkedésekkel, nem volt szükség más cselekményre.

78 Márpedig e tekintetben elegendő megjegyezni, hogy a Eurofound tévesen állítja, hogy az elszenvedett kár igazolásának feltétele, hogy az adatok hozzáférhetővé tétele szándékos legyen. Fontos ugyanis emlékeztetni arra, hogy az ítélkezési gyakorlat szerint a személyes információknak a 45/2001 rendeletben (jelenleg a 2018/1725 rendeletben) foglalt rendelkezéseket sértő, akár nem szándékos hozzáférhetővé tétele olyan hibának minősül, amely megalapozhatja az érintett intézmény felelősségét (lásd ebben az értelemben: 2019. január 15-i HJ kontra EMA ítélet, T-881/16, nem tették közzé, EU:T:2019:5, 54. és 57. pont).

79 A Eurofound egyébiránt nem hivatkozhat megalapozottan arra a körülményre, hogy az európai adatvédelmi biztos elégedett volt a meghozott intézkedésekkel, mivel az csak a Eurofound figyelmeztető jelzése alapján indított második vizsgálatot zárta le, nem pedig a felperes panaszára indított első vizsgálatot, amelyet a jelen eljárást befejező határozat meghozataláig felfüggesztettek.

80 A fentiekre tekintettel meg kell állapítani, hogy a Eurofound a segítségnyújtási kötelezettségét is megszegte.

81 E körülmények között helyt kell adni a második jogalapnak, és meg kell semmisíteni a megtámadott határozatot, anélkül hogy meg kellene vizsgálni a felperes által felhozott többi jogalapot, bizonyítási indítványait és az általa a válaszban megfogalmazott pervezető intézkedés iránti kérelmet, amely többek között a Eurofound képviselői perbeli meghatalmazásának benyújtására vonatkozik. A felperes által az értékelő jelentésével összefüggésben a személyzeti szabályzat 90. cikkének (2) bekezdése alapján 2020. november 13-án benyújtott panasszal kapcsolatban a Eurofound által 2020. november 25-én tett bizonyítási indítványt illetően elegendő megállapítani, hogy az nem vonatkozik egyetlen olyan jogalapra sem, amelyet a Törvényszék a megtámadott határozat megsemmisítésével összefüggésben hasznosnak tartott volna megvizsgálni, és így azt nem kell megvizsgálni. Ugyanez vonatkozik a válasz 9., 10. és 13. mellékletére is, amelyek elfogadhatatlanságára a Eurofound a viszonválasz keretében hivatkozik.

A kártérítési kérelemről

82 A felperes a keresetlevélben az egyrészt a személyes adatainak hozzáférhetővé tételéből, másrészt pedig a megtámadott határozatból eredő, állítólagos nem vagyoni kár megtérítését kéri. Válaszában arra hivatkozik, hogy az, hogy az ellenkérelem tanulmányozása során felfedezte, hogy a zaklatás tárgyában előterjesztett segítségnyújtás iránti kérelme teljes tartalmát hozzáférhetővé tették az európai adatvédelmi biztos számára, valamint hogy a Eurofound vádló és becsmérlő hangnemet használt az ellenkérelemben, tovább súlyosbította nem vagyoni kárát, amelyet 200 000 euróval kell emelni.

83 A Eurofound azt válaszolja, hogy mind a keresetlevélben, mind a válaszban megfogalmazott kártérítési kérelem elfogadhatatlan, de mindenesetre megalapozatlan.

A keresetlevélben megfogalmazott kártérítési kérelem elfogadhatóságáról

84 A Eurofound azt állítja, hogy egyrészt a keresetlevél tárgya nem felel meg a 2018. június 21-i panasz tárgyának, ami sérti az egymásnak megfelelés szabályát, másrészt pedig a felperes nem tartotta tiszteletben a peres eljárást megelőzően rendelkezésre álló közigazgatási jogorvoslati lehetőségek kimerítésére vonatkozó szabályt. A Eurofound többek között azt állítja, hogy először is a felperes a panaszban nem kérte a megtámadott határozatnak a kártérítés iránti kérelmét elutasító részében történő megsemmisítését, másodszor pedig a kártérítési kérelme nem a panaszban foglalt elsődleges kérelemben szerepelt, azt csupán homályosan, másodlagos jelleggel terjesztette elő. A felperes egyébként csak a keresetlevél időpontjában pontosította első ízben, hogy a 2018. február 2-án benyújtott kártérítési kérelem a személyes adatainak hozzáférhetővé tételéből és a vele szemben állítólagosan elkövetett zaklatásból eredő nem vagyoni kárra is vonatkozik, és így a 60 000 euró összeg a két kár tekintetében 30–30 000 euró összegben oszlik

meg. Ezenkívül a kártérítési keresetet, mivel szoros kapcsolatban áll a megsemmisítés iránti keresettel, mint elfogadhatatlant el kell utasítani amiatt, hogy a megsemmisítés iránti keresetet is elfogadhatatlannak, de legalábbis megalapozatlannak kell tekinteni.

85 A felperes vitatja ezen érveket.

86 Mindenekelőtt meg kell állapítani, hogy a 2018. június 21-i panaszban foglalt kérelem majdnem teljesen megegyezik a felperes által a keresetlevelében előterjesztett kérelemmel (lásd a fenti 11. pontot), amit egyébként ellenkérelmének 1.2. pontjában a Eurofound is elismer.

87 Továbbá, ha a felperes a 2018. június 21-i panaszban nem is fejti ki, miért módosította a 2018. február 2-i kérelemhez képest a kár mértékét, ez a körülmény akkor sem érinti a kártérítési kérelem elfogadhatóságát. Az ítélkezési gyakorlat szerint ugyanis kifogások közötti összhangnak csak a közigazgatási panasz és a keresetlevél között kell fennállnia, annak megelőzése érdekében, hogy a tisztviselő vagy az alkalmazott bizonyos kifogásokra, vagy akár azok összességére csak a peres eljárásban hivatkozzon, aminek következtében az egyezség útján történő rendezésre vonatkozó bármilyen esély jelentősen lecsökkenne (lásd ebben az értelemben: 2019. december 19-i Wehrheim kontra EKB ítélet, T-100/18, nem tették közzé, EU:T:2019:882, 39. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

88 Végül emlékeztetni kell arra, hogy az összhangra vonatkozó ezen szabály nem eredményezheti azt, hogy szigorúan és véglegesen korlátok közé szorítsák a pert megelőző esetleges eljárást akkor is, amikor az uniós bíróság elé terjesztett kérelmek nem módosítják sem a panasz indokát, sem annak tárgyát (lásd ebben az értelemben: 2019. december 19-i Wehrheim kontra EKB ítélet, T-100/18, nem tették közzé, EU:T:2019:882, 40. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat). Márpedig ez utóbbi tekintetben meg kell állapítani, hogy a 2018. február 2-i kérelem, a 2018. június 21-i panasz és a keresetlevél ugyanazon a jogcímen, nevezetesen nem vagyoni kár megtérítésén alapul.

89 Következésképpen, mivel a felperes a Törvényszék előtt ugyanarra az indokra alapított kereseti kérelmeket terjeszt elő, mint amelyen a panaszban hivatkozott kifogások alapulnak, a kártérítési kérelem elfogadható.

90 Ez a következtetés azzal az érvvel sem cáfolható, hogy a kártérítési keresetet el kell utasítani, mivel szorosan kapcsolódik a megsemmisítés iránti keresethez, amelyet pedig el kell utasítani. E tekintetben ugyanis emlékeztetni kell arra, hogy az első és a második jogalap vizsgálatából az következik, hogy a kereset megalapozott.

91 A fentiekre tekintettel a Eurofound által felhozott elfogadhatatlansági kifogást el kell utasítani.

A keresetlevélben megfogalmazott kártérítési kérelem elfogadhatóságáról

92 A Eurofound arra hivatkozik, hogy a válaszban megfogalmazott kártérítési kérelmet elfogadhatatlannak kell nyilvánítani, mivel az egyrészt olyan új károkon alapul, amelyeket első ízben a válasz szakaszában hoztak fel, másrészt pedig a felperes nem merítette ki az e károkra vonatkozó peres eljárás megindítása előtt rendelkezésre álló közigazgatási jogorvoslati lehetőségeket.

93 A felperes vitatja ezeket az érveket.

94 Az eljárási szabályzat 76. cikke e) pontjának megfelelően a felperes köteles a keresetlevélben megjelölni kereseti kérelmeit. Így tehát főszabály szerint kizárólag a keresetlevélben előadott kérelmek vehetők figyelembe, és a kereset megalapozottságát kizárólag a keresetlevélben szereplő kereseti kérelmek tekintetében kell vizsgálni. Az eljárási szabályzat 84. cikkének (1) bekezdése azzal a feltétellel teszi lehetővé új jogalapok felhozatalát, ha azok olyan jogi vagy ténybeli helyzetből származnak, amely az eljárás során merült fel. Az ítélkezési gyakorlatból kitűnik, hogy e feltétel még inkább vonatkozik a kereseti kérelmek bármely módosítására, és az eljárás írásbeli szakaszában felmerült jogi vagy ténybeli helyzet hiányában kizárólag a keresetlevélben szereplő kérelmek vehetők figyelembe (lásd: 2017. március 27-i Frank kontra Bizottság végzés, T-603/15, nem tették közzé, EU:T:2017:228, 41. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat). Egyébiránt az olyan érvelést, amely megváltoztatja az Unió felelősségének az alapját, olyan új jogalapnak kell tekinteni, amelyre az eljárás során nem lehet hivatkozni (lásd: 2019. június 11-i TO kontra EEA ítélet, T-462/17, nem tették közzé, EU:T:2019:397, 236. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

95 A jelen ügyben meg kell állapítani, hogy a válaszban szereplő új kártérítési kérelem olyan új károkon alapul, amelyek – különösen a felperes által a keresetlevélben hivatkozott nem vagyoni kárt okozó tények – megváltoztatják az Unió felelősségének alapját. A felperes ugyanis arra hivatkozik, hogy az aktája teljes tartalmának az európai adatvédelmi biztos számára a 2018. augusztus 1-jei levél útján történő hozzáférhetővé tétele, valamint a Eurofound által az ellenkérelemben használt vádló és becsmérlő hangnem indokolja az állítólagos nem vagyoni kár címén követelt összeg emelését.

96 Így mivel ezek az újabb kártérítési igények az adminisztráció által állítólagosan elkövetett hibák következményei, újabb pert megelőző eljárás tárgyát kell képezniük. E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy ilyen esetben ennek az eljárásnak kötelezően a munkaszerződés megkötésére jogosult hatóságot az állítólagosan okozott kár jóvátételére felszólító, a személyzeti szabályzat 90. cikkének (1) bekezdése szerinti kérelemmel kell kezdődnie, és ezt követheti adott esetben a kérelmet elutasító határozattal szembeni panasz benyújtása (lásd ebben az értelemben: 2020. március 25-i Lucaccioni kontra Bizottság végzés, T-507/19, nem tették közzé, EU:T:2020:118, 54. és 55. pont).

97 Következésképpen, mivel a felperes nem folytatta le, sőt nem is indította meg a kötelességszegések vitatására irányuló, pert megelőző megfelelő eljárást, a válaszban előterjesztett kártérítési kérelem elfogadhatatlan, és így csak a keresetlevélben megfogalmazott kérelem fogadható el.

Az állítólagos nem vagyoni kár megtérítése iránti kérelem megalapozottságáról

98 Egyrészt a megtámadott határozatból eredő, nem vagyoni kárt illetően meg kell állapítani, hogy az állandó ítélkezési gyakorlat szerint a jogellenes aktus megsemmisítése önmagában véve is megfelelő és főszabály szerint elégséges jóvátételét jelenti minden olyan nem vagyoni kárnak, amelyet ezen aktus okozhatott. Nem ez a helyzet akkor, ha a felperes bizonyítja, hogy őt a megsemmisítést megalapozó jogsértéstől független és a megsemmisítéssel teljes mértékben helyre nem hozható nem vagyoni kár érte (lásd: 2020. január 30-i BZ kontra Bizottság ítélet, T-336/19, nem tették közzé, EU:T:2020:21, 54. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

99 Márpedig a jelen ügyben meg kell állapítani, hogy a felperes nem bizonyítja, hogy ez a kár miért nem hozható teljes mértékben helyre annak a megtámadott határozatnak a megsemmisítésével, amellyel szerinte az említett kárt okozták.

100 E körülmények között a Törvényszék úgy véli, hogy a megtámadott határozat megsemmisítése megfelelő és elégséges jóvátételét jelenti ennek a kárnak, így a megtérítésére irányuló kártérítési kérelmet el kell utasítani.

101 Másrészt a felperes személyes adatainak hozzáférhetővé tételéből eredő, nem vagyoni kárra vonatkozó kifogást illetően emlékeztetni kell arra, hogy a Eurofound az EUMSZ 266. cikknek megfelelően köteles megtenni az ítéletben foglaltak teljesítéséhez szükséges intézkedéseket. Ezenkívül az európai adatvédelmi biztos által a felperes panasza alapján indított első vizsgálatot a jelen eljárást befejező határozat meghozataláig felfüggesztették.

102 Így, mivel a Törvényszék nem dönthet előre sem e vizsgálat megállapításai, sem az ítélet végrehajtása érdekében hozott intézkedések tárgyában, amelyekre tekintettel a felperes később úgy dönthet, hogy új kártérítési kérelmet nyújt be, a személyes adatok hozzáférhetővé tételből eredő nem vagyoni kár megtérítése iránti kérelmet mint idő előtt benyújtottat el kell utasítani.

103 A fentiek összességére tekintettel a megtámadott határozatot meg kell semmisíteni azon részében, amelyben elutasítja a felperes segítségnyújtás iránti kérelmét, a keresetet pedig ezt meghaladó részében el kell utasítani.

A költségekről

104 Az eljárási szabályzat 134. cikkének (3) bekezdése alapján részleges pernyertesség esetén mindegyik fél maga viseli saját költségeit. Azonban, ha az ügy körülményei alapján indokoltnak látszik, a Törvényszék határozhat úgy, hogy a fél saját költségein felül viseli a másik fél költségeinek egy részét is.

105 A jelen ügyben, mivel a Törvényszék lényegében helyt ad a keresetnek, az ügy igazságos értékelése arra a döntésre vezet, hogy a Eurofound maga viseli saját költségeit, valamint köteles viselni a felperes részéről felmerült költségeket is.

A fenti indokok alapján

A TÖRVÉNYSZÉK (első tanács)

a következőképpen határozott:

1) A Törvényszék az AH személyes adatainak hozzáférhetővé tételével kapcsolatos segítségnyújtás iránti kérelemre vonatkozó, külső ügyvédi iroda által készített és aláírt, 2018. március 22-i határozatot megsemmisíti.

2) A Törvényszék a keresetet az ezt meghaladó részében elutasítja.

3) Az Európai Alapítvány az Élet- és Munkakörülmények Javítására (Eurofound) viseli saját költségeit, valamint az AH részéről felmerült költségeket.

Kanninen Półtorak Stancu

Kihirdetve Luxembourgban, a 2021. szeptember 8-i nyilvános ülésen.

Aláírások